

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2016. gada 16. jūnijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lauksaimniecība — Cukurs — Ražošanas maksājumi — Tiesības uz atmaksu — Uzkrātais neeksportējams cukurs — Nepamatota iedzīvošanās — Uzņēmējdarbības brīvība — Aprēķina metode

Lieta C-96/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *tribunal de grande instance de Nanterre* [Nantēras apgabaltiesa] (Francija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 22. janvārī un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 26. februārī, tiesvedībā

Saint Louis Sucre, iepriekš – *Saint Louis Sucre SA*,

pret

Directeur général des douanes et droits indirects.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents), tiesneši D. Švābi [*D. Šváby*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*], M. Safjans [*M. Safjan*] un M. Vilars [*M. Vilaras*],

ģenerālvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretārs V. Turē [*V. Tourrès*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 11. novembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Saint Louis Sucre* vārdā – *S. Le Roy*, advokāts, kā arī *H.-J. Prieß* un *C. Pitschas*, *Rechtsanwälte*,
- Francijas valdības vārdā – *D. Colas*, kā arī *A. Daly*, *J. Bousin* un *C. Candat*, pārstāvji,
- Beļģijas valdības vārdā – *M. Jacobs* un *J.-C. Halleux*, pārstāvji, kuriem palīdz *B. De Moor* un *M. Keup*, advokāti,
- Eiropas Komisijas vārdā – *B. Schima*, *P. Ondrůšek* un *A. Lewis*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2016. gada 28. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2001. gada 19. jūnija Regulas (EK) Nr. 1260/2001 par cukura tirgu kopīgo organizāciju (OV 2001, L 178, 1. lpp.) 15. panta 2. un 8. punktu, kā arī, ņemot vērā šo tiesību aktu, par Komisijas 2007. gada 19. februāra Regulas (EK) Nr. 164/2007, ar ko 2005./2006. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē (OV 2007, L 51, 17. lpp.), spēkā esamību.
- 2 Šis lūgums ir ticis iesniegts tiesvedībā, kurā *Saint Louis Sucre*, iepriekš – *Saint Louis Sucre SA*, vērsās pret *directeur général des douanes et droits indirects* [Muitas un netiešo nodokļu ģenerāldirektoru] par maksājumu summu, kuri cukura tirgu kopīgās organizācijas finansēšanas ietvaros ir tikuši iekasēti par 2005./2006. tirdzniecības gadu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Regulas Nr. 1260/2001 preambulas 9.–13. apsvērums un 15. apsvērums bija izteikts šādā redakcijā:
 - “(9) Pašlaik saglabājas iemesli, kuru dēļ Kopienai vajadzēja ieviest ražošanas kvotu sistēmu cukuram, izoglukozei un inulīna sīrupam. Minētā sistēma tomēr ir pielāgota, ņemot vērā jaunākās tendences ražošanā, lai [Eiropas] Kopienai būtu vajadzīgie instrumenti, kas taisnīgā, bet efektīvā veidā nodrošinātu to, ka ražotāji paši pilnībā sedz Kopienā saražotās un patērētās produkcijas starpības daudzuma pārdošanas izmaksas, un izpilda Kopienas saistības saskaņā ar nolīgumiem, kas izriet no daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajes raunda, šē turpmāk – “VVTT nolīgumi”, kas apstiprināti ar [Padomes 1994. gada 22. decembra] Lēmumu 94/800/EK [par daudzpusējo sarunu Urugvajes kārtā panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (1986.–1994.) (OV 1994, L 336, 1. lpp.)].
 - (10) [...] kvotu sistēma būtu jā saglabā no 2001./2002. tirdzniecības gada līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam.
 - “(11) Cukura nozares tirgu kopīgās organizācijas pamatā, pirmkārt, ir princips, ka ražotājiem būtu jāuzņemas pilna finansiāla atbildība par zaudējumiem, ko katrā tirdzniecības gadā rada tās kvotā ietilpstošās Kopienas produkcijas daļas pārdošana, kura pārsniedz Kopienas iekšēji patērēto produkciju, un, otrkārt, realizācijas cenu garantiju diferenciacija, ņemot vērā katram uzņēmumam piešķirto ražošanas kvotu. Cukura ražošanas kvotu piešķir katram uzņēmumam, pamatojoties uz tā faktiski saražoto produkciju konkrētā pārskata periodā.
 - (12) [...] Būtu jā saglabā nozares pašfinansēšanas sistēma ar ražošanas maksājumiem un ražošanas kvotu režīmu.
 - (13) Tādējādi ražotājiem būtu arī turpmāk jāuzņemas finansiāla atbildība, maksājot pamatražošanas maksājumu, ar ko apliek visu A un B cukura ražošanu un ko tomēr ierobežo 2 % apmērā no baltā cukura intervences cenas, un B maksājumu, ar ko apliek B cukura ražošanu, nepārsniedzot 37,5 % no minētās cenas. Dažos apstākļos izoglukozei un inulīna sīrupa ražotāji arī maksā daļu no šīm iemaksām. [...]

[..]

(15) Jebkurā tirdzniecības gadā patēriņa, ražošanas, importa, krājumu un uz nākamo gadu pārnesto krājumu apjomi, kā arī pašfinansēšanas sistēmas iespējami sedzamais vidējais zaudējumu apjoms var būt tādi, ka katram uzņēmumam piešķirtās ražošanas kvotas cukura nozarē kopā veido eksporta apjomu, kas pārsniedz [VVTT nolīgumu ietvaros noslēgtā] Nolīgumā [par lauksaimniecību] noteikto apjomu. Tāpēc kvotām piesaistītās garantijas būtu jāpielāgo katrā tirdzniecības gadā, lai Kopiena varētu izpildīt savas saistības.”

4 Regulas Nr. 1260/2001 1. panta 2. punkta e)–g) apakšpunktā “A cukurs” un “B cukurs” bija definēts kā jebkurš cukura produkcijas daudzums, kas ietilpst attiecīgā uzņēmuma respektīvi A un B kvotā konkrētam tirdzniecības gadam, bet “C cukurs” bija definēts kā jebkurš cukura produkcijas daudzums, kas konkrētā tirdzniecības gadā vai nu pārsniedz attiecīgā uzņēmuma A un B kvotu summu, vai kas pieder uzņēmumam, kuram nav kvotas.

5 Regulas Nr. 1260/2001 2. nodaļa “Kvotas” ietvēra šīs regulas 10.–21. pantu. Minētās regulas 10. pantā bija paredzēts:

“1. Šīs regulas 2. nodaļu piemēro no 2001./2002. tirdzniecības gada līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam.

2. A un B cukura [...] ražošanas pamatdaudzumi ir noteikti 11. panta 2. punktā.

3. Saskaņā ar kvotu saražotā cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa pārdošanas garantijas var samazināt uz vienu vai vairākiem tirdzniecības gadiem, lai izpildītu Kopienas saistības saskaņā ar [Pasaules Tirdzniecības organizācijas] Nolīgumu par lauksaimniecību [...].

4. Piemērojot trešo punktu, saskaņā ar kvotām garantēto daudzumu nosaka līdz katra tirdzniecības gada 1. oktobrim, pamatojoties uz prognozēm par ražošanu, importu, patēriņu, glabāšanu, pārvešanu uz nākamo gadu, eksportējamo atlikumu un iespējamo vidējo zaudējumu, kas sedzams ar pašfinansēšanas sistēmu 15. panta 1. punkta d) apakšpunkta nozīmē. Ja minētās prognozes rāda, ka attiecīgajā tirdzniecības gadā eksportējamais atlikums pārsniedz Nolīgumā paredzēto maksimālo apjomu, garantēto daudzumu samazina par šo starpību [...].”

6 Regulas Nr. 1260/2001 11. pantā katrai dalībvalstij bija noteikti A un B ražošanas pamatdaudzumi un A un B kvotas, kas bija jāsadala starp ražotājiem. Šīs regulas 13. pants noteica, ka C cukuru nedrīkst pārnest uz Kopienas iekšējo tirgu, un tas bija vai nu ir jāeksportē bez turpmākas pārstrādes līdz 1. janvārim pēc attiecīgā tirdzniecības gada beigām, vai jāpārnes saskaņā ar šīs pašas regulas 14. pantu.

7 Minētās regulas 14. panta 1. punktā bija noteikts:

“Katrs uzņēmums var nolemt pārnest visu cukuru vai daļu cukura, ko tas saražojis, pārsniedzot savu kvotu, uz nākamo tirdzniecības gadu, un uzskatīt to par attiecīgajā gadā saražotu produkciju. Šāds lēmums ir neatsaucams.

Katrs uzņēmums var nolemt pārnest uz nākamo tirdzniecības gadu visu savu saražoto A cukuru un B cukuru vai daļu A cukura un B cukura, kas pēc 10. panta 3., 4., 5. un 6. punkta piemērošanas ir kļuvis par C cukuru, un uzskatīt to par attiecīgajā gadā saražotu produkciju. Šis lēmums arī nav atsaucams. [...].”

8 Regulas 15. pantā ir paredzēts:

“1. Līdz katra tirdzniecības gada beigām reģistrē:

a) A un B cukura, A un B izoglikozes un A un B inulīna sīrupa produkcijas prognozi attiecīgajam tirdzniecības gadam;

- b) prognozi par cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa daudzumiem, kas attiecīgajā tirdzniecības gadā pārdots patēriņam Kopienā;
- c) eksportējamo pārpalikumu, ko iegūst, atņemot b) apakšpunktā minēto daudzumu no a) apakšpunktā minētā daudzuma;
- d) novērtējumu par vidējiem zaudējumiem vai vidējiem ieņēmumiem no vienas tonnas cukura attiecībā uz kārtējā tirdzniecības gadā izpildāmām eksporta saistībām.

Šie vidējie zaudējumi vai vidējie ieņēmumi ir vienādi ar starpību starp kompensāciju kopapjomu un maksājumu kopapjomu par attiecīgo eksporta saistību tonnu kopskaitu;

- e) kopējo zaudējumu vai kopējo ieņēmumu novērtējumu, ko iegūst, c) apakšpunktā minēto pārpalikumu sareizinot ar d) apakšpunktā minētajiem vidējiem zaudējumiem vai vidējiem ieņēmumiem.

2. Līdz 2005./2006. tirdzniecības gada beigām, neskarot 10. panta 3., 4., 5. un 6. punktu, par laiku no 2001./2002. līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam kopā reģistrē:

- a) eksportējamo pārpalikumu, ko nosaka, pamatojoties uz A un B cukura, A un B izoglikozes un A un B inulīna sīrupa galīgo produkciju, un Kopienas patēriņam pārdoto cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa galīgo daudzumu;
- b) vidējos zaudējumus vai ieņēmumus no vienas tonnas cukura, ko rada attiecīgās kopējās eksporta saistības, kuras aprēķina, izmantojot 1. punkta d) apakšpunkta otrajā daļā izklāstīto metodi;
- c) kopējos zaudējumus vai ieņēmumus, ko iegūst, sareizinot a) apakšpunktā minēto pārpalikumu ar b) apakšpunktā minētajiem vidējiem zaudējumiem vai vidējiem ieņēmumiem;
- d) iekasēto ražošanas pamatmaksājumu un B maksājumu kopējo summu.

Kopējo zaudējumu vai ieņēmumu novērtējumu, kas minēts 1. punkta e) apakšpunktā, koriģē par c) un d) apakšpunktā minēto summu starpību.

3. Neskarot 18. panta 1. punktu, ja skaitļi, kas reģistrēti saskaņā ar 1. punktu un koriģēti saskaņā ar 2. punktu, norāda uz paredzamiem kopējiem zaudējumiem, tad šos zaudējumus izdala ar A un B cukura, A un B izoglikozes un A un B inulīna sīrupa paredzamo produkciju attiecīgajā tirdzniecības gadā. Iegūto summu iekasē no ražotājiem kā pamatražošanas maksājumu par viņu saražoto A un B cukuru, A un B izoglikozi un A un B inulīna sīrupu.

[..]

8. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru, un tie jo īpaši attiecas uz:

— iekasējamo maksājumu summām,

[..].”

- 9) Komisijas 2002. gada 20. februāra Regulas (EK) Nr. 314/2002, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus kvotu sistēmas piemērošanai cukura nozarē (OV 2002, L 50, 40. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2003. gada 27. jūnija Regulu (EK) Nr. 1140/2003 (OV 2003, L 160, 33. lpp.), 6. panta 4. punktā bija paredzēts:

“Daudzumus, ko realizē patēriņam Kopienā un kas jāreģistrē saskaņā ar Regulas [..] Nr. 1260/2001 15. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 2. [punkta] a) apakšpunktu, nosaka, saskaitot kopā 1. panta 1. punkta a), b), c) un d) apakšpunktā norādītos cukuru un sīrupu daudzumus un izoglikozes un inulīna sīrupa daudzumus, kas izteikti ar balto cukuru:

- a) kas uzglabāti tirdzniecības gada sākumā;
- b) kas saražoti atbilstīgi A un B kvotai;
- c) kas ievesti dabīgā stāvoklī;
- d) ko satur ievestie pārstrādes produkti.

Atņemot pirmajā daļā minētos daudzumus, kas izteikti ar balto cukuru, no cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa daudzuma:

- a) kas izvests nemainītā stāvoklī;
- b) ko satur izvestie pārstrādes produkti;
- c) kas uzglabāts tirdzniecības gada beigās;
- d) par ko izdotas apliecības par ražošanas kompensācijām, kas norādītas Regulas [..] Nr. 1260/2001 7. panta 3. punktā.

Daudzumus, kas norādīti pirmās daļas c) un d) apakšpunktā un otrās daļas a) un b) apakšpunktā, iegūst no Eiropas Kopienas Statistikas biroja datu bāzēm, un tie attiecas uz pēdējiem pieejamajiem 12 mēnešiem, ja dati par kādu tirdzniecības gadu ir nepilnīgi.

[..]”

- 10) Regula Nr. 1260/2001 tika atcelta un aizstāta ar Padomes 2006. gada 20. februāra Regulu (EK) Nr. 318/2006 par cukura tirgu kopīgu organizāciju (OV 2006, L 58, 1. lpp.), kura tika atcelta un aizstāta ar Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) (OV 2007, L 299, 1. lpp.), kura savukārt tika atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV 2013, L 347, 671. lpp.).

- 11) Regulas Nr. 318/2006 preambulas 19. apsvēruma bija izteikts šādā redakcijā:

“Lai palīdzētu segt izdevumus, kas rodas saistībā ar cukura tirgu kopīgo organizāciju, ir jāievieš ražošanas nodeva.”

- 12) Šīs regulas 8. panta “Cukura papildu kvota” 1. un 3. punktā bija paredzēts:

“1. Vēlākais līdz 2007. gada 30. septembrim jebkurš cukura ražošanas uzņēmums var lūgt dalībvalstij, kurā tas ir reģistrēts, piešķirt papildu cukura kvotu.

[..]

3. Par papildu kvotām, kas uzņēmumam piešķirtas saskaņā ar 1. un 2. punktu, uzliek vienreizēju nodevu EUR 730 apmērā. To iekasē par katru piešķirtās papildu kvotas tonnu.”

13 Minētās regulas 16. panta “Ražošanas nodeva” 1. un 2. punktā ir paredzēts:

“1. Sākot no 2007./2008. tirdzniecības gada cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa ražošanas uzņēmumiem uzliek ražošanas nodevu par tiem piešķirto cukura kvotu, izoglikozes kvotu vai inulīna sīrupa kvotu.

2. Ražošanas nodeva ir EUR 12,00 par tonnu kvotas cukura un tonnu kvotas inulīna sīrupa. Ražošanas nodeva izoglikozei ir 50 % no cukuram piemērojamās nodevas.”

14 Regulas Nr. 318/2006 32. panta “Eksporta kompensāciju piemērošanas joma” 1. un 2. punktā ir paredzēta iespēja ieviest eksporta kompensāciju cukuram, izoglikozei un inulīna sīrupam.

15 Minētās regulas 44. pants “Pārejas posma pasākumi” ir izteikts šādā redakcijā:

“Ievērojot 39. panta 2. punktā minēto procedūru, var pieņemt pasākumus:

a) lai atvieglinātu pāreju no tirgus situācijas 2005./2006. tirdzniecības gadā uz tirgus situāciju 2006./2007. tirdzniecības gadā, jo īpaši – samazinot daudzumu, ko var saražot saskaņā ar kvotu – un lai atvieglinātu pāreju no Regulas [..] Nr. 1260/2001 noteikumiem uz tiem noteikumiem, kurus paredz ar šo regulu,

un

b) lai nodrošinātu, ka Kopiena ievēro starptautiskās saistības attiecībā uz Regulas [..] Nr. 1260/2001 13. pantā minēto C cukuru, vienlaikus novēršot cukura tirgus traucējumus Kopienā.”

16 Komisijas 2006. gada 27. marta Regulas (EK) Nr. 493/2006, ar ko paredz pārejas posma pasākumus cukura nozares tirgu kopīgās organizācijas reformai un groza Regulu (EK) Nr. 1265/2001 un (EK) Nr. 314/2002 (OV 2006, L 89, 11. lpp.), preambulas 8. apsvērumā ir noteikts:

“Lai par 2005./2006. tirdzniecības gadu aprēķinātu, noteiktu un iekasētu ražošanas maksājumus, arī pēc 2006. gada 30. jūnija ir jāturpina piemērot atsevišķus noteikumus, kas paredzēti Komisijas 2002. gada 20. februāra Regulā [..] Nr. 314/2002, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus kvotu sistēmas piemērošanai cukura nozarē, un Komisijas 1996. gada 29. aprīļa Regulā (EK) Nr. 779/96, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EEK) Nr. 1785/81 piemērošanai attiecībā uz paziņojumiem cukura nozarē [(OV 1996, L 106, 9. lpp.)]. Maksājumus aprēķina, pamatojoties uz regulāri atjauninātiem statistikas datiem. Ņemot vērā, ka maksājuma apjoms par visu laikposmu no 2001./2002. līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam ar šo tiek noteikts galīgi un ka tāda iespēja, kāda bija iepriekšējos gados – korigēt aprēķinus, pamatojoties uz atjauninātiem datiem –, nav paredzēta, maksājumu aprēķināšanu un noteikšanu ir lietderīgi atlikt līdz 2007. gada 15. februārim, lai nodrošinātu, ka aprēķini ir precīzi un izmantotie statistikas dati – pamatoti.”

17 Regulas Nr. 493/2006 6. pantā ir noteikts:

“Regulu [..] Nr. 314/2002 ar grozījumiem, kas izdarīti ar šo regulu, piemēro 2005./2006. tirdzniecības gada ražošanas maksājumu noteikšanai un iekasēšanai, ieskaitot korekcijas saistībā ar maksājumu aprēķiniem par 2001./2002., 2002./2003., 2003./2004. un 2004./2005. tirdzniecības gadu, kā paredzēts Regulas [..] Nr. 1260/2001 15. panta 2. punktā.”

18 Regulas Nr. 493/2006 12. pants ir izteikts šādā redakcijā:

“Regulu [...] Nr. 314/2002 groza šādi:

[..]

3) direktīvas 8. pantu groza šādi:

“a) panta 1. punktā pievieno šādu daļu:

“Šā punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētos apjomus un koeficientu attiecībā uz 2005./2006. tirdzniecības gadu nosaka līdz 2007. gada 15. februārim.”

[..]”

19 2005./2006. tirdzniecības gadam ražošanas maksājumu apmērs tika noteikts ar Regulu Nr. 164/2007. Pēc 2008. gada 8. maija sprieduma *Zuckerfabrik Jülich* u.c. (C-5/06 un no C-23/06 līdz C-36/06, EU:C:2008:260) Komisija pieņēma 2009. gada 3. novembra Regulu (EK) Nr. 1193/2009, ar ko labo Regulu (EK) Nr. 1762/2003, (EK) Nr. 1775/2004, (EK) Nr. 1686/2005 un (EK) Nr. 164/2007 un nosaka ražošanas maksājumu apjomu cukura nozarē 2002./2003., 2003./2004., 2004./2005., 2005./2006. tirdzniecības gadam (OV 2009, L 321, 1. lpp.). Tā kā Regulu Nr. 1193/2009 Tiesa savā 2012. gada 27. septembra spriedumā *Zuckerfabrik Jülich* u.c. (C-113/10, C-147/10 un C-234/10, EU:C:2012:591) atzina par spēkā neesošu, Eiropas Savienības Padome pieņēma 2013. gada 2. decembra Regulu (ES) Nr. 1360/2013, ar ko nosaka ražošanas nodevu apjomu cukura nozarē 2001./2002., 2002./2003., 2003./2004., 2004./2005. un 2005./2006. tirdzniecības gadam, koeficientu papildu nodevas aprēķināšanai 2001./2002. un 2004./2005. tirdzniecības gadam un summu, kuras cukura ražotājiem ir jāmaksā cukurbiešu pārdevējiem sakarā ar starpību starp ražošanas nodevas maksimālo apjomu un nodevas apjomu 2002./2003., 2003./2004. un 2005./2006. tirdzniecības gadam (OV 2013, L 343, 2. lpp.).

20 Ar Komisijas 2006. gada 28. jūnija Regulu (EK) Nr. 958/2006 par atklātu pastāvīgo konkursu 2006./2007. tirdzniecības gadam, lai noteiktu baltā cukura eksporta kompensācijas (OV 2006, L 175, 49. lpp.), tika īstenots šāds konkurss.

21 Jauns konkurss tika organizēts pēc Komisijas 2007. gada 27. jūlija Regulas (EK) Nr. 900/2007 par atklātu pastāvīgo konkursu līdz 2007./2008. tirdzniecības gada beigām, lai noteiktu baltā cukura eksporta kompensācijas (OV 2007, L 196, 26. lpp.), pieņemšanas.

22 Saskaņā ar Regulas Nr. 1360/2013 3. panta trešo daļu ražošanas nodevu apjomi cukura nozarē 2005./2006. tirdzniecības gadam, kas ir izklāstīti šīs regulas pielikuma 1. punktā, tika atzīti par piemērojamiem, sākot no 2007. gada 23. februāra, tas ir, no tā paša datuma, sākot no kura saskaņā ar Regulas Nr. 164/2007 2. pantu ir jābūt piemērojamiem pēdējā minētajā regulā paredzētajiem maksājumiem.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi.

23 *Saint Louis Sucre* ir cukura ražošanas sabiedrība, uz kuru pamatlietas faktu rašanās laikā attiecās ar Regulu Nr. 1260/2001 ieviestā cukura tirgu kopīgā organizācija un uz šī pamata – ar šo regulu ieviestā ražošanas maksājumu sistēma.

- 24 Uzskatot, ka fakts, ka tai bija jāveic ražošanas maksājumi par 2005./2006. tirdzniecības gadu cukura eksporta kompensāciju finansēšanai, kuru apmērs atbilst neeksportētajiem cukura uzkrājumu daudzumiem datumā, kad beigusies minētā cukura tirgus kopīgā organizācija, kas regulēja šos maksājumus un kompensācijas, tas ir, 2006. gada 30. jūnijā, *Saint Louis Sucre* 2008. gada 28. decembrī iesniedza sūdzību, lūdzot atmaksāt summu EUR 158 982 544.
- 25 Tā kā Muitas un netiešo nodokļu ģenerāldirekcija ar 2009. gada 30. septembra lēmumu šo sūdzību noraidīja, *Saint Louis Sucre* ar 2009. gada 19. novembra prasības pieteikumu cēla prasību *tribunal de grande instance de Nanterre* (Francija) nolūkā panākt šī lēmuma atcelšanu.
- 26 Pēc pušu lūguma lieta *tribunal de grande instance de Nanterre* 2010. gada 6. septembrī tika apturēta, sagaidot Tiesas spriedumu par prejudiciālu jautājumu attiecībā uz Regulas Nr. 1193/2009 spēkā esamību. Tā kā Tiesa ar savu 2012. gada 27. septembra spriedumu *Zuckerfabrik Jülich* u.c. (C-113/10, C-147/10 un C-234/10, EU:C:2012:591) šo regulu atzina par spēkā neesošu, Padome pieņēma Regulu Nr. 1360/2013. Pēc pēdējās minētās regulas pieņemšanas lietas izskatīšana tika atsākta.
- 27 *Saint Louis Sucre* uzskatīja, ka, lai gan Regula Nr. 1360/2013 ļauj aprēķināt prasītās kompensācijas apmēru, saglabājoties jautājums par uzkrātā, bet līdz cukura tirgus kopīgās organizācijas, kas ir ieviesta ar Regulu Nr. 1260/2001, beigām neeksportētā cukura maksājumu atmaksu, jo ar Regulu Nr. 318/2006 esot ticis izbeigts ražošanas maksājumu mehānisms. Jaunajā tirgus kopīgajā organizācijā cukura nozarē, kas ir ieviesta ar pēdējo minēto regulu, vairs neesot paredzēti ražošanas maksājumi, kuri domāti eksporta pašfinansēšanai, līdz ar to daļa no veiktajiem maksājumiem esot tikusi izmantota nevis eksporta finansēšanai, bet gan kļuvusi par Eiropas Savienības ienākumiem. Apgalvojot, ka uz 2006. gada 30. jūniju Kopienā esot bijušas uzkrātas 5 669 000 tonnas kvotu cukura pārpalikumu, kurš tiek uzskaitīts par eksportējamu, bet nav eksportēts, un ka uz minēto datumu par šo daudzumu neesot tikusi izmaksāta nekāda kompensācija, *Saint Louis Sucre* uzskata, ka tās šajā ziņā sniegtais prasījums par atmaksu esot pamatots.
- 28 Šādos apstākļos *tribunal de grande instance de Nanterre* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai Regulas Nr. 1260/2001 15. panta 2. un 8. punkts, tos piemērojot, ņemot vērā šīs regulas preambulas 9. un 11. apsvērumu, 2008. gada 8. maija spriedumu *Zuckerfabrik Jülich* u.c. (C-5/06 un no C-23/06 līdz C-36/06, EU:C:2008:260), kā arī 2012. gada 27. septembra spriedumu *Zuckerfabrik Jülich* u.c. (C-113/10, C-147/10 un C-234/10, EU:C:2012:591), un Kopienas tiesību vispārējos nepamatotas iedzīvošanās aizlieguma, samērīguma un brīvības veikt uzņēmējdarbību principus, ir jāinterpretē tādējādi, ka cukura ražotājam ir tiesības uz ražošanas maksājumu atmaksu, kuri ir samaksāti apmērā, kas atbilst kvotu cukura daudzumam, kurš vēl tika uzglabāts 2006. gada 30. jūnijā, kaut arī ražošanas maksājumu kārtība netika atjaunota pēc šī datuma ar Regulu Nr. 318/2006?
- 2) a) Apstiprinošas atbildes gadījumā uz iepriekšējo jautājumu – vai ražotājiem atmaksājamo maksājumu apmērs ir nosakāms vienīgi atbilstoši cukura tonnāžai, kāda bija uzkrājumos 2006. gada 30. jūnijā?
b) Noraidošas atbildes gadījumā uz iepriekšējo jautājumu – vai cukura tonnāžai, kuru ņem par pamatu maksājumu atmaksas apmēram, ir jābalstās uz starpību Kopienas cukura uzkrājumos laikā no 2001. gada 1. jūlija līdz 2006. gada 30. jūnijam?
- 3) Vai atmaksājamo maksājumu aprēķins var pamatoti izrietēt no cukura uzkrājuma, kāds ir konstatēts atbildē uz otro jautājumu, to sareizinot ar vidējiem svērtajiem “zaudējumiem caurmērā”, kādi ir konstatēti [cukura tirgu kopīgās organizācijas 2001./2002. – 2005./2006. tirdzniecības gadam] laikposmā, vai arī tas ir aprēķināms citādi un kādā veidā?

4) Apstipriņošas atbildes gadījumā uz iepriekšējiem jautājumiem – vai Regula Nr. 164/2007 ir spēkā neesoša?”

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

- 29 Francijas valdība vispirms norāda, ka iesniedzējtiesas iesniegtie jautājumi esot acīmredzami nepieņemami šādu iemeslu dēļ.
- 30 Pirmkārt, iesniedzējtiesa neesot norādījusi iemeslus, kas var pamatot tās lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, un esot ierobežojusies ar konstatējumu, ka pastāv strīds par Savienības tiesību akta interpretāciju. Šī tiesa esot vienīgi iesniegusi Tiesai prasītājas pamatlietā izvirzītos jautājumus.
- 31 Otrkārt, iesniedzējtiesas noteiktie faktiskie apstākļi neļaujot konstatēt, vai jautājumi ir vajadzīgi risinājuma pamatlietā panākšanai.
- 32 Neesot strīda par to, ka pēc 2008. gada 8. maija sprieduma *Zuckerfabrik Jülich* u.c. (C-5/06 un no C-23/06 līdz C-36/06, EU:C:2008:260) un 2012. gada 27. septembra sprieduma *Zuckerfabrik Jülich* u.c. (C-113/10, C-147/10 un C-234/10, EU:C:2012:591), kā arī 2008. gada 6. oktobra rīkojuma *SAFBA* (no C-175/07 līdz C-184/07, EU:C:2008:543), ar ko esot tikušas atzītas par spēkā neesošām Komisijas regulas, uz kuru pamata valsts iestādes bija saņēmušas no cukura ražotājiem ražošanas maksājumus, Komisija ar Regulas Nr. 1193/2009 pieņemšanu un vēlāk – Padome ar Regulas Nr. 1360/2013 pieņemšanu esot veikušas pasākumus, lai izpildītu šos spriedumus un šo rīkojumu. Tomēr atlīdzināšana uz Regulas Nr. 1360/2013 pamata par labu cukura ražotājiem esot tikusi veikta tikai 2015. gada aprīlī, tas ir, pēc šī lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšanas 2015. gada 22. janvārī. Tādējādi iesniedzējtiesa neesot varējusi ņemt vērā sekas, kas no šādas atlīdzināšanas izriet attiecībā uz tās izskatāmo prasību, un it īpaši noteikt, vai šīs atlīdzināšanas rezultātā šai prasībai zūd priekšmets.
- 33 Treškārt, iesniedzējtiesa neesot paskaidrojusi nedz iemeslus, kuru dēļ tai rodas jautājums par Regulas Nr. 164/2007 spēkā esamību, nedz arī tās noteikto saikni starp šo regulu un pamatlietu.
- 34 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju, kurus valsts tiesa ir uzdevusi atbilstoši pašas noteiktajam tiesiskajam regulējumam un faktiskajiem apstākļiem, kuru precizitāte Tiesai nav jāpārbauda, ir piemērojams atbilstības pieņēmums. Tiesas atteikums atbildēt uz valsts tiesas iesniegtu lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu ir iespējams tikai tad, ja ir acīmredzams, ka prasītajai Savienības tiesību aktu interpretācijai nav nekādas saiknes ar pamatlīetas faktiem vai priekšmetu, ja jautājums ir hipotētisks vai arī ja Tiesas rīcībā nav vajadzīgo faktisko un tiesisko apstākļu, lai lietderīgi atbildētu uz tai uzdotajiem jautājumiem (spriedums, 2015. gada 11. novembris, *Pujante Rivera*, C-422/14, EU:C:2015:743, 20. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 35 Šajā lietā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu skaidri izriet, ka iesniedzējtiesa uzdod Tiesai jautājumu par Regulas Nr. 1260/2001 15. panta 2. un 8. punkta interpretāciju, kā arī attiecīgajā gadījumā – par Regulas Nr. 164/2007 spēkā esamību, lai lemtu par to, vai ir spēkā kompetento valsts iestāžu atteikums *Saint Louis Sucre* atlīdzināt tai ražošanas maksājumus, kas ir tikuši saņemti par kvotas cukura daudzumiem, kuri vēl ir bijuši uzkrāti uz 2006. gada 30. jūniju, pēc tam, kad ražošanas maksājumu kārtība netika atjaunota pēc šī datuma ar Regulu Nr. 318/2006.
- 36 Runājot konkrēti par ceturto prejudiciālo jautājumu, kas attiecas uz Regulas Nr. 164/2007 spēkā esamību, *Saint Louis Sucre* savos rakstveida apsvērumos ir izvirzījusi šīs regulas spēkā neesamību, bet Beļģijas valdība ir uzskatījusi, ka tā ir spēkā, un Komisija savukārt ir norādījusi, ka uz šo jautājumu nav jāatbild, jo minēto regulu Tiesa ir atzinusi par spēkā neesošu ar savu 2012. gada 27. septembra spriedumu *Zuckerfabrik Jülich* u.c. (C-113/10, C-147/10 un C-234/10, EU:C:2012:591). Tālāk, atbildot

uz Tiesas rakstveida jautājumu, Beļģijas valdība un Komisija ir norādījušas, ka Tiesai šo ceturto jautājumu vajadzētu interpretēt kā tādu, kas attiecas uz Regulas Nr. 1360/2013 spēkā esamību. Francijas valdība ir paudusi tādu pašu nostāju, izņemot vispārīgākus apsvērumus par šī lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību. *Saint Louis Sucre* ir atbildējusi tādā pašā veidā, ar nosacījumu, ka, ja šī pēdējā minētā regula tiktu atzīta par spēkā neesošu, tam nebūtu jāskar atlidzība, kas ražotājiem jau ir tikusi piešķirta tās piemērošanas rezultātā.

37 Šajā ziņā ir jāatgādina, kā izriet no šī sprieduma 22. punkta, ka, runājot par ražošanas maksājumiem cukura nozarē 2005./2006. tirdzniecības gadam, ar Regulu Nr. 1360/2013 ar atpakaļejošo spēku, sākot no 2007. gada 23. februāra, tika aizstāta Regula Nr. 164/2007.

38 Tādējādi ceturtais prejudiciālais jautājums ir jāsaprot tādējādi, ka tas attiecas uz Regulas Nr. 1360/2013 spēkā esamību.

39 No iepriekš minētā izriet, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams pilnībā.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

40 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1260/2001 15. panta 2. un 8. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to cukura ražotājam ir piešķirtas tiesības uz ražošanas maksājumu atlidzību, kuri ir samaksāti apmērā, kas atbilst A un B kvotu cukura daudzumam, kurš vēl tika uzglabāts 2006. gada 30. jūnijā, pēc tam, kad ražošanas maksājumu kārtība netika atjaunota pēc šī datuma ar Regulu Nr. 318/2006?

41 Šī pirmā jautājuma pamatā ir *Saint Louis Sucre* lūgums, kas būtībā ir vērsts uz to, lai tiktu pārrēķināts tās ražošanas maksājums 2005./2006. tirdzniecības gadam, jo A un B kvotas cukura uzkrājumi, kas Kopienā ir bijuši šī tirdzniecības gada beigās, neesot bijuši pamats izdevumiem saistībā ar to patēriņu.

42 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 1260/2001 15. panta 2. punkta a) apakšpunktā bija paredzēts, ka līdz 2005./2006. tirdzniecības gada beigām par laiku no 2001./2002. līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam kopā bija jākonstatē eksportējamais pārpalikums, ko nosaka, pamatojoties uz A un B cukura, A un B izoglikozes un A un B inulīna sīrupa galīgo produkciju, no vienas puses, un Kopienas patēriņam pārdoto cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa galīgo daudzumu, no otras puses.

43 Saskaņā ar Regulas Nr. 314/2002, kurā grozījumi ir izdarīti ar Regulu Nr. 1140/2003, 6. panta 4. punktu, lai aprēķinātu minēto eksportējamo pārpalikumu, Kopienas patēriņam pārdoto cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa daudzumu nosaka, pamatojoties uz to daudzumu summu, kas uzglabāti tirdzniecības gada sākumā, saražoti atbilstīgi A un B kvotai, ievesti dabīgā stāvoklī, kā arī ietverti ievestos pārstrādes produktos, atņemot to daudzumus, kas izvesti nemainītā stāvoklī, ko satur izvestie pārstrādes produkti, kas uzglabāti tirdzniecības gada beigās vai par ko izdotas apliecības par ražošanas kompensācijām.

44 Tātad eksportējamā pārpalikuma par laiku no 2001./2002. līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam aprēķināšanas kontekstā to cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa daudzumu, kas ir bijuši uzglabāti 2005./2006. tirdzniecības gada beigās, izslēgšana būtu pretēja gan Regulas Nr. 314/2002, kurā grozījumi ir izdarīti ar Regulu Nr. 1140/2003, 6. panta 4. punktam, kurā ir tieši paredzēta šo uzkrāto daudzumu ņemšana vērā, gan Regulas Nr. 1260/2001 15. panta 2. punkta a) apakšpunktam, kurā arī ir iekļauta atsauce uz eksportējamo un neeksportēto pārpalikumu, kas, kā izriet no šīs pēdējās minētās regulas preambulas 15. apsvēruma, obligāti ietver daudzumus, kuri atrodas tirgū attiecīgā tirdzniecības gada beigās, tādus kā rezerves uzkrājumi.

- 45 Turklāt, kā ģenerālvokāte ir norādījusi savu secinājumu 77. punktā, tas, ka tiek turpināts atsaukties uz kopējo “paredzamo” zaudējumu pat pēc Regulas Nr. 1260/2001 15. panta 2. un 3. punktā noteiktās koriģēšanas attiecībā uz no 2001./2002. līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam nozīmē, ka zaudējums vēl nav pilnībā ciests. Turklāt Tiesa ir nospriedusi, ka kopējo paredzamo zaudējumu aprēķināšanas metodes mērķis katrā ziņā ir provizoriski un iepriekš zināmā veidā noteikt zaudējumus, kas rodas saistībā ar Kopienā saražotās produkcijas pārpalikuma realizēšanu (spriedums, 2008. gada 8. maijs, *Zuckerfabrik Jülich u.c.*, C-5/06 un no C-23/06 līdz C-36/06, EU:C:2008:260, 43. punkts).
- 46 Turklāt ir jāuzsver, kā ģenerālvokāte ir norādījusi savu secinājumu 82. punktā, ka cukura tirgu kopīgās organizācijas reforma, kas ir veikta ar Regulu Nr. 318/2006, lai gan tā ir bijusi tālejoša, nav izbeigusi eksporta kompensāciju sistēmu, kā tas izriet no šīs regulas 32. panta 1. un 2. punkta.
- 47 Tādējādi ir pastāvējusi pārklāšanās starp cukura tirgu kopīgo organizāciju, kas ar Regulu Nr. 1260/2001 ir izveidota laikposmam no 2001./2002. tirdzniecības gada līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam, un šo pašu tirgu kopīgo organizāciju, kas ir reformēta ar Regulu Nr. 318/2006, sākot no 2006./2007. tirdzniecības gada.
- 48 Tātad saskaņā ar Regulu Nr. 958/2006 ir ticis veikts pastāvīgs konkurss 2006./2007. tirdzniecības gadam, lai noteiktu baltā cukura eksporta kompensācijas.
- 49 Tādējādi ražotāju iespēja eksportēt uzkrāto cukuru, saņemot kompensācijas, nav tikusi izbeigta 2005./2006. tirdzniecības gada pēdējā dienā.
- 50 Visbeidzot ir jānorāda, ka ar Regulas Nr. 318/2006 16. panta 1. punktu ražošanas nodeva ir ieviesta, tikai sākot no 2007./2008. tirdzniecības gada, un saskaņā ar šīs regulas preambulas 19. apsvērumu šīs nodevas mērķis turklāt ir palīdzēt segt izdevumus, kas rodas saistībā ar cukura tirgu kopīgo organizāciju, nevis atbilstoši Regulā Nr. 1260/2001 paredzētajam ražošanas maksājumam pilnībā finansēt Kopienā saražotās un patērētās produkcijas starpības daudzuma pārdošanas izmaksas.
- 51 Šajā lietā var atgādināt, ka saskaņā ar Regulu Nr. 900/2007 ir veikts atklāts pastāvīgais konkurss līdz 2007./2008. tirdzniecības gada beigām, lai noteiktu baltā cukura eksporta kompensācijas.
- 52 Šajos apstākļos, ņemot vērā faktu, ka lauksaimniecības jomā Savienības likumdevējam ir plaša rīcības brīvība, kas atbilst politiskajai atbildībai, kura tam ir piešķirta ar LESD 40.–43. pantu, un ka līdz ar to tiesas pārbaude ir jāveic tikai par to, vai attiecīgo pasākumu neskar acīmredzama kļūda vai pilnvaru nepareiza izmantošana un vai attiecīgā iestāde nav acīmredzami pārkāpusi savas rīcības brīvības robežas (spriedums, 2013. gada 14. marts, *Agrargenossenschaft Neuzelle*, C-545/11, EU:C:2013:169, 43. punkts un tajā minētā judikatūra), nav konstatējams, ka Padome būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, pilnvaru nepareizu izmantošanu, vai tā būtu acīmredzami pārkāpusi savas rīcības brīvības robežas, paredzot, ka attiecībā uz 2005./2006. tirdzniecības gadu tiek ņemts vērā eksportējamais pārpalikums, kas pastāv šī tirdzniecības gada beigās, kurš obligāti ietver cukura uzkrājumu daudzumus tirdzniecības gada beigās.
- 53 Runājot par *Saint Louis Sucre* tiesas sēdē norādīto argumentu, saskaņā ar kuru 2007./2008. tirdzniecības gada ietvaros piešķirtās eksporta kompensācijas esot tikušas finansētas ar summām, kuras iekasētas par cukura ražošanas uzņēmumiem atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 8. pantam šī tirdzniecības gada laikā piešķirtajām cukura papildu kvotām, ir jākonstatē, ka runa ir par brīvprātīgu kvotu piešķiršanu pēc uzņēmumu pieprasījuma un ka jebkurā gadījumā neviens lietas apstākļi neliecina par to, ka šādi iekasētās summas būtu izmantotas nevis tam, lai segtu ar šīm papildu kvotām saistītās izmaksas, bet minēto kompensāciju finansēšanai.

54 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1260/2001 15. panta 2. un 8. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to cukura ražotājam nav piešķirtas tiesības uz ražošanas maksājumu atlīdzību, kuri ir samaksāti apmērā, kas atbilst A un B kvotu cukura daudzumam, kurš vēl tika uzglabāts 2006. gada 30. jūnijā, pēc tam, kad ražošanas maksājumu kārtība netika atjaunota pēc šī datuma ar Regulu Nr. 318/2006.

Par otro un trešo jautājumu

55 Ņemot vērā uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, atbilde uz otro un trešo jautājumu nav jāsniedz.

Par ceturto jautājumu

56 Ņemot vērā uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, nav ticis atklāts neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Regulas Nr. 1360/2013 spēkā esamību.

Tiesāšanās izdevumi

57 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

- 1) Padomes 2001. gada 19. jūnija Regulas (EK) Nr. 1260/2001 par cukura tirgu kopīgo organizāciju 15. panta 2. un 8. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to cukura ražotājam nav piešķirtas tiesības uz ražošanas maksājumu atlīdzību, kuri ir samaksāti apmērā, kas atbilst A un B kvotu cukura daudzumam, kurš vēl tika uzglabāts 2006. gada 30. jūnijā, pēc tam, kad ražošanas maksājumu kārtība netika atjaunota pēc šī datuma ar Padomes 2006. gada 20. februāra Regulu (EK) Nr. 318/2006 par cukura tirgu kopīgu organizāciju;
- 2) nav ticis atklāts neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Padomes 2013. gada 2. decembra Regulas (ES) Nr. 1360/2013, ar ko nosaka ražošanas nodevu apjomu cukura nozarē 2001./2002., 2002./2003., 2003./2004., 2004./2005. un 2005./2006. tirdzniecības gadam, koeficientu papildu nodevas aprēķināšanai 2001./2002. un 2004./2005. tirdzniecības gadam un summu, kuras cukura ražotājiem ir jāmaksā cukurbiešu pārdevējiem sakarā ar starpību starp ražošanas nodevas maksimālo apjomu un nodevas apjomu 2002./2003., 2003./2004. un 2005./2006. tirdzniecības gadam, spēkā esamību.

[Paraksti]